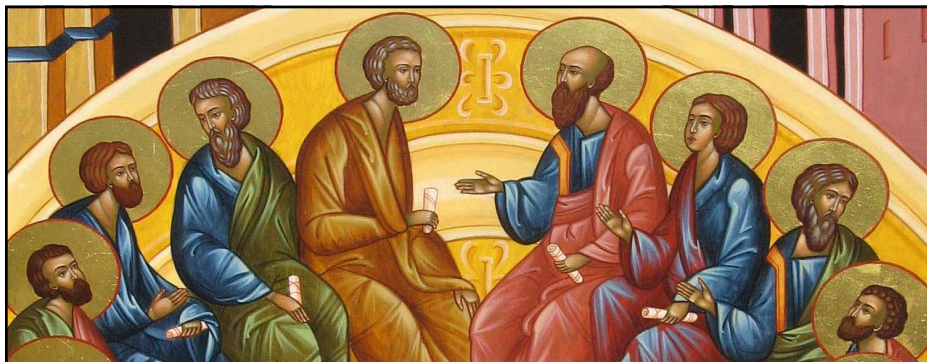

Farní zpravodaj

letnice 2015

Tábor, Sezimovo Ústí, Planá nad Lužnicí, Malšice

Jaro nastupuje pochodem...

Krása přírody je pozváním rozjímat o Bohu

Povšimli jste si, že už je tady jaro? Řeknete si, to je ale hloupá otázka. Snad každý, komu jeho smysly ještě fungují, si té skutečnosti přece musí všimnout. Neboť ho přímo uhodí do nosu vůně jara (někteří alergici vědí své a také si mnohé protrpí). Oči zaplaví jas slunečního světla, které se odráží od světla zelené trávy a listů, a zároveň je prosvěcuje. Do uší pronikají, i tady v Táboře, co chvíli pronikavé a brilantně rychlé kadence pěnice černohlavé nebo nápaditý zpěv kosa černého. Prostě jaro – to se nedá přehlédnout. Dokonce i když je člověk špičkovým manažerem, který má šestadvacetihodinovou pracovní dobu, nebo dítětem které zatím mžourá z peřinky kočárku a nebo seniorem,

kteří již moc často svůj domov ze zdravotních důvodů opustit nemůže – i ti všichni bezpečně poznají, že jaro je tady...

Ta krása, se kterou se můžeme skrze roční období setkávat, nás může zcela přirozeně vést k přemýšlení o Bohu. Důležité je však hledat. Ptát se, na to - co, či ještě lépe - kdo, se za tou krásou nachází. Důležité je mít oči otevřené.

Člověk přece může autenticky zakusit Boha. Když se o to snažíme, můžeme zakusit jeho světlo, když jsme v temnotách, jeho sílu, když jsme slabí, jeho přítomnost, když jsme osamoceni, jeho léčivou moc, když jsme zranění. Oči víry hledají a nacházejí Boha ve všem. Svatý Ignác z Loyoly dal svým následovníkům radu: hleďte a nacházejte Boha ve všem.

Musíme hledat a nacházet Boha v radostech lidské lásky, v nádheře vycházejícího slunce a v záři hvězd, v těžkém sněhu, ohýbajícím v zimě větve, u ohně v praskajícím dřevě, na konci zdařilého dne. Všechna skutečnost je odrazem Boha a Bůh v hluboké formě existence přebývá ve všem. Nebezpečná je pro nás naše povrchnost. Můžeme se třeba dívat na řadu nádherně rozkvetlých stromů a vidět jen dřevo na topení. Můžeme se dívat na stránku krásné poezie a vidět jen slova. Nejhlubší a konečnou rovinou veškeré existence je Bůh sám, protože všechna skutečnost je účastí na jeho existenci a kráse. Proto je pro věřícího veškerá skutečnost posvátná; je viditelným znamením moci a přítomnosti Boží.

Věřící nechodí prostě světem, ale chodí Božím světem, světem, který byl Bohem stvořen a který odráží jeho přítomnost, světem, kde Bůh bydlí. Věřící musí ve víře - svým způsobem a podle svých schopností a temperamentu - potkat nebo zakusit osobu Boha v každodenním životě, neboť jinak by to byl postupný konec života a vztahu víry. Německý teolog Josef Pieper říká, že největší překážkou víry je nepozornost. Bůh pracuje, mluví, uzdravuje, vše kolem nás obnovuje, ale my jsme slepí... Je třeba, abychom se modlili se slepým žebrákem z evangelia, který seděl za městskou branou a volal: »Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Pane, ať vidím!«

Umělci jsou lidé, kteří mají dar neobyčejného vidění, vidění pod povrch všedních věcí. Hudební skladatel Gustav Mahler svou 3. symfonii z velké části napsal ve svém kompozičním domečku u jezera Attersee v Rakousku, tedy obklopen nádhernou a čistou přírodou. (Sám jsem ten altánek na břehu jezera před lety vyhledal a navštívil.) Do první věty své nejdéší symfonie, podle vlastních slov zakomponoval i strmé štítý vápencového masivu Höllengebirge, tyčícího se na protější straně jezera. Ve své obrovité symfonii postupuje po stupnici stvoření od probouzející se síly přírody, přes říši květin a zvířat, až k člověku. Jeho úděl vidí jako úděl tragický, ale ne beznadějný. A tak po hlubíně noci a bolesti, která charakterizuje úděl člověka, následuje radostný zpěv andělů. A nakonec symfonii uzavírá nádherné, nebeské adagio, které vypovídá o skladatelově nitru: co mi vypráví láska. A ji autor nevidí jako pouze lásku lidskou, nebo snad jen jako romantické vznícení. Ale jako Lásku, skrze kterou je všechno stvořeno, dýchá a žije, jako svorník veškerého života, jako Lásku, ve které se veškerý život rozplyne v klid a jsoucno. Je to nádherná a hluboká hudba, a člověk, který má uši a srdce otevřené pro krásu a pro lásku s velkým L, za všemi těmi tóny, za tím rozechvělým vzduchem může objevit to nejhlubší ticho, ten nejhlubší pokoj – Boží přítomnost ve svém životě.

P. Michal Pulec

Terezie z Avily (28. 3. 1515 – 4. 10. 1582)

Letos v březnu jsme slavili pětisté výročí od narození Terezie z Avily, španělské mystičky a reformátorky karmelitánského řádu. V roce 1970 ji Papež Pavel VI. jmenoval učitelkou církve.

Kniha Hrad v nitru představuje vrchol její mystické zkušenosti. Pro inspiraci vybírám úryvky z kapitoly první: První komnaty (překlad Denisa Červenková)

„Je to velká škoda a hanba, že z vlastní viny nerozumíme sobě samým a nevíme, kdo jsme. Nebyla by to neospravedlnitelná nevědomost, dcery moje, kdyby se kohosi ptali, kdo je, a on by neuměl odpovědět a nevěděl by ani, kdo je jeho otec a matka ani z jaké pochází země? Jestli by toto bylo považováno za hrozitánskou nevědomost, mnohem horší je naše vlastní zaostalost: nesnažíme-li se poznat, kdo jsme, a jen si tak přebýváme v těle a jen tak zhruba tušíme, že máme duši, protože jsme to zaslechli a protože nám to říká víra. Avšak jakého dobra by mohla duše dosáhnout, kdo v ní přebývá či jak velkou má cenu, uvažujeme jen zřídka, a proto se jen málo staráme o uchování její krásy: všechnu pozornost upíráme k péči o onu hrubou obrubu, do níž je zasazen drahokam, o onen vnější ochranný val, tedy o naše tělo.“

„Před nedávnem mi jeden velký učenec říkal, že duše, které se nemodlí, jsou jako ochrnutá či zchromlá těla, která sice mají nohy i ruce, ale nemohou jimi hýbat – a právě tak existují duše nemocné a navyklé zabývat se vnějšími věcmi do té míry, že jim není pomoci a nezdá se možné, že by mohly vstoupit do vlastního nitra. Natolik si zvykly

zabývat se různou havětí a hovádky pohybujícími se v podhradí, že se jim skoro začaly podobat, a to i přesto, že jsou od přirozenosti obdařeny takovým bohatstvím a možností vést rozhovor s nikým menším, než se samotným Bohem. A jestli se tyto duše nebudou snažit porozumět své veliké bídě a nenapraví se, promění se v solné sloupy, protože se neobrátily do sebe, tak jako se proměnila Lotova žena, protože naopak obrátila pohled zpátky za sebe.“

„Rozumím tomu tak, že vstupní branou do tohoto hradu je modlitba

a rozjímání. Netvrdím, že modlitba vnitřní je více než modlitba ústní, protože má-li jít o modlitbu, je třeba také rozjímat. Když si někdo nevšímá, s kým mluví, o co prosí, kdo je ten, který žádá, a po kom to žádá, tomu já neříkám modlitba, i když se při tom hodně hýbe rty. Někdy snad půjde o dobrou modlitbu i v případě, že ji podobné úvahy doprovázet nebudou, protože dostačí, že jsme se nad tím zamysleli už dříve. Má-li však kdo ve zvyku mluvit s Boží Velebností jako s nějakým otrokem, aniž by pomyslel na to, zda s mluví dobře či špatně, spokojí se s tím, co mu přijde na jazyk, a přesvědčen o tom, že to umí, když už se to mnohokrát pomodlil, nejde podle mého názoru o modlitbu, a kéž Bůh nedopustí, aby se tak nějak křesťan choval. Mezi vámi, sestry, se doufám nic podobného ve vztahu k Bohu nepřihodí, protože jste zvyklé zabývat se vnitřními věcmi, což vás chrání před upadnutím do podobné zhůvěřilosti.“

„Neobracím se tedy k chromým duším, které jsou ve velkém nebezpečí, že je potkají různé nehody a mnohá nebezpečí, jestli k nim sám Pán nepošle někoho, aby se probudily, jako k muži, jenž ležel třicet let u rybníka. Mluvím k jiným - k těm, které nakonec vstoupí do hradu, a přestože jsou dosti zapleteny do světských záležitostí, touží po dobrých věcech a čas od času i když jen zřídka, se odporoučí našemu Pánu a rozjímají o tom, kým jsou, přestože ne příliš zevrubně. Párkrát za měsíc

se modlí a jejich myšlenky se téměř ustavičně zaobírají tisícem záležitostí k vyřízení, neboť na nich velice lpí, protože kde je poklad, tam je i srdce. Občas se jich však snaží zbavit a to je jistě velmi dobré poznat sebe sama a vidět, že nejdeme tak, abychom mohli dojít ke vstupní bráně hradu. Nakonec vstoupí do prvních, nejnižších položených příbytků, avšak spolu s nimi do hradu vchází velmi mnoho různých škodlivých potvůrek, které jim brání vnímat krásu hradu a odpočinout si zde. Už jen to, že se jim podařilo vstoupit dovnitř, je veliká věc.“

Na cestě k dialogu s názvem

Rodina v církvi

5. - 6. 6. 2015 v Olomouci

V letošním roce chceme reflektovat témata rodinného života, která byla uvedena mimořádnou biskupskou synodou o rodině. Budeme společně diskutovat o náročnosti rodinného života, o zkušenosti rozvodu, o vztahu církve k lidem, kteří spolu žijí bez manželství, o manželství lidí z různých církví, jak se ve společenství církve cítí bratři a sestry s jinou sexuální orientací. Co těmto lidem církev nabízí a co oni od církve potřebují. Každé téma je reflektováno ze tří rovin, z pohledu církve (teolog, kněz, církevní právník), psychologické a terapeutické praxe (psycholog, psychiatr, rodinný terapeut) a z pohledu laiků, kteří přinesou svůj osobní příběh. Důležitým propojením celého programu bude pak společná diskuze.

více na: <http://www.nacestekdialogu.cz>

Milí farníci,

v pátek 29. 5. 2015 od 18 hod. se koná další ročník Noci kostelů, které se zúčastní i naše farnost. Program je připraven pro děkanský i klášterní kostel. I letos bych Vás ráda požádala o Vaši pomoc při organizaci akce. Chystáme např. program pro děti, hudební programy, adoraci,

večerní nešpory s lucernáři. Novinkou pravděpodobně bude návštěva pudy klášterního kostela. Budeme vděční, pokud se budete moci zúčastnit aktivně, byť jen na část na programu, a pomůžete s přípravou a organizací. Ale budeme moc rádi, když se zúčastníte i jako návštěvníci této noci a vezmete s sebou třeba své přátele.

Koho hledáme? Někoho, kdo by pomohl ještě před začátkem programu, dále někoho, kdo by byl v kostele k dispozici během večera, nebo někoho, kdo by pomohl po skončení noci kostelů s úklidem.

Budeme vděční za jakoukoliv Vaši pomoc či účast. Kontaktujte Evu Zenklovou na e-mail: lady.eva@centrum.cz nebo na mobil 728 340 411, nebo Veroniku Sychovou či Lízu Faktorovou, kdekoliv je potkáte.

Eva Zenklová

Plánská fara se znovu otevřela veřejnosti

Po odchodu duchovního správce plánské farnosti Vladimíra Korandy přestala být fara v Plané trvale obývána. O budovu projevil zájem vedení města Plané, které získalo do pronájmu tři přízemní místnosti, kde vznikla galerie a malé muzeum (od roku 2013). V roce 2014 získalo město dotaci na revitalizaci fary a v dubnu 2015 byly práce ukončeny. Stavba prošla kompletní rekonstrukcí a byla

připojena k městskému teplovodu. V přízemí zůstala zachována galerie a nově vzniklo infocentrum. V 1. patře se plánuje zřízení muzejní expozice. Zároveň jsou zde ponechány dvě místnosti k využití pro farnost. V podkroví dnes najdeme přednáškový sál s deponiářem. Celkové náklady na revitalizaci činí 5 782 324 Kč, přičemž většina byla pokryta dotací z Evropského fondu pro regionální rozvoj ROP Jihozápad. Město má budovu pronajatu od církve na sedmáct let.

Zdeněk Žalud

Pravidelný týdenní program v Táboře

den	čas	akce	místo
neděle	8:30	Mše svatá	děkanský kostel
	9:30	farní kavárna	děkanství
	18:00	Mše svatá	klášterní kostel
úterý	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel
středa	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel
	18:00	Mše svatá, nešpory	klášterní kostel
	19:30	Setkání nad nedělní liturgií a společná modlitba	děkanství
čtvrtek	8:00	Mše svatá, ranní chvály	klášterní kostel
pátek	8:00	Ranní chvály	děkanský kostel

Pravidelný týdenní program mimo Tábor

místo	den	čas	akce
Sezimovo Ústí	neděle	10:15	mše svatá
	úterý	17:30	adorace
		18:00	mše svatá, nešpory
		po mši sv.	modlitební společenství
	středa	8:00	ranní chvály
		8:30	setkání společenství Modlitby matek
	pátek	8:00	ranní chvály
Planá n.L.	pátek	17:00	mše svatá
	sobota (sudý týden)	18:00	mše svatá
	neděle (lichý týden)	12:00	mše svatá
Malšice	sobota (lichý týden)	17:00	mše svatá
	neděle (sudý týden)	12:00	mše svatá

Program římskokatolických farností

Noc kostelů

- letos se koná pátek 29. května ve farnostech Tábor, Sezimovo Ústí a Planá n. Luž. Bližší informace na www.nockostelu.cz

Poutní mše sv.

- neděle 31. května ve 12 hodin - Malšice kostel - Nejsvětější Trojice

Oslava Jubilea církevní ZŠ Orbis Pictus

- pátek 12. června od 14 do 19 hodin na Orbis Pictus (program Líza Faktorová)

Biskupské svěcení nového českobudějovického diecézního biskupa Vlastimila Kročila

- sobota 13. června od 9.30 hodin - katedrála sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

Benefiční Koncert pro Domácí hospic Jordán

- koncert pěveckého sboru Novita ze Soběslavi - 16. června v 19 hodin - Tábor - klášterní kostel

Setkání spolupracovníků na Noci kostelů

- sobota 27. června v 19 hodin - fara v Plané nad Lužnicí - sdílení zkušeností a nápadů

Letní koncerty varhaníka Ladislava Šotka

- Tábor Děkanský kostel, čtvrtek 16. července v 19 hod. Spoluúčinkující Táborský chrámový sbor, řídí Helena Boučková

- Klokoty Farní kostel čtvrtek 13. srpna v 19 hod. Spoluúčinkující Irena Havlínová – zpěv

Poutní mše sv.

- se setkáním rodáků - sobota 20. června ve 14 hodin v Oboře u Malšic

Ekumenická bohoslužba

- pondělí 6. července v 9.30 hodin na Kozím hrádku - káže Ellen Überschar - ředitelka ekumenického Kirchentagu

Poutní mše sv.

- sobota 25. července ve 13.30 hodin v Košicích u Plané nad Lužnicí - sv. Jáchyma a Anny

Poutní mše sv.

- neděle 9. srpna v 8.30 hodin v Děkanském kostele v Táboře - Proměnění Páně na hoře Tábor

Poutní mše sv.

- sobota 15. srpna 10 hodin - Klokoty - Mons. Jan Vokál, biskup královehradecký - Nanebevzetí Panny Marie

Tiráž:

Farní zpravodaj – Tábor a okolí, Letnice 2015. Vydává římskokatolická farnost Tábor, náklad 500 ks | bezplatné. Toto číslo připravily: Eva Zenklová, Eva Žaludová kontakt: farář P. Michal Pulec, ŘK farnost Tábor, Děkanská 305, Tábor. Telefon: 381 253 824 | email: faratabor@volny.cz | www.volny.cz/faratabor

Mons. Adolf Pintřil,
Administrator Diocesis Bohemo-Budvicensis,

et

Mons. Paulus Posád,
Praepositus Capituli Cathedralis
Bohemo-Budvicensis S. Nicolai

annuntiant

MONS. PATRICIUM KROČIL
XIII. Episcopum residentialem
Diocesis Bohemo-Budvicensis

a Papa Francisco
nominatum esse

Consecrationem episcopalem
accipiet atque ad munus sui
officii introducetur

Sabbato die XIII. mensis Iunii A.D. MMXV
hora 9:30 ante meridiem

In Ecclesia Cathedrali Bohemo-Budvicensis
S. Nicolai

Ad sollempnitatem hanc ex corde invitamus
et ad orationes pro tota dioecesi
novoque eius pastore effundendas
adhortamur

Mons. Adolf Pintřil,
administrátor Diocèse Česko-budějovické,

a

Mons. Pavel Posád,
probošt Katedrální kapituly u sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

oznamují,

že 13. sídelním biskupem
česko-budějovické diecéze
byl papežem Františkem
jmenován

MONS. VLASTIMIL KROČIL

Biskupské svěcení přijme
a do služby diecézního biskupa
bude uveden

v sobotu 13. června 2015
v 9:30 hod.

v katedrále sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

Srdčně Vás zveme
a prosíme o modlitby
za celou diecézi
a za jejího nového pastýře